

Sygn. akt III KK 466/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **H. M.**

obwinionego z art. 54 k.w. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535§5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2021r.

kasacji Prokuratora Generalnego

wniesionej na niekorzyść obwinionego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w R. z dnia 27 września 2021r., sygn.

akt II W (...)

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy w części dotyczącej
rozstrzygnięcia o karze i w tym zakresie sprawę przekazuje do
ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.**

UZASADNIENIE

H. M. stanął pod zarzutem tego, że:

- dnia 29 maja 2021r. na peronie stacji D. oraz w czasie jazdy pociągiem relacji K. – Z. na odcinku P. – D. zakłócił krzykiem oraz innym wybrykiem porządek publiczny i spokój korzystających z usług kolei,

tj. popełnienia wykroczenia z art. 65 ust. 3 Ustawy z dnia 28 marca 2003r. o transporcie kolejowym.

Sąd Rejonowy w R. wyrokiem nakazowym z dnia 27 września 2021r. w sprawie sygn. akt II W (...) uznał obwinionego za winnego zarzuconego mu czynu, doprecyzował podstawę prawną i za to na podstawie art. 54 k.w. w zw. z art. 9§1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości „200 (dwieście) złotych w kwocie 300 (trzysta) złotych”.

Wyrok uprawomocnił się nie będąc zaskarżony przez żadną ze stron.

Obecnie kasację od tego orzeczenia wywiódł Prokurator Generalny podnosząc w niej zarzut:

- rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 504§1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 94§1 k.p.w., polegające na orzeczeniu - za popełnione wykroczenie z art. 54 k.w. w zw. z art. 65 ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003r. o transporcie kolejowym w zw. z §1 pkt 16 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 kwietnia 2021r. w sprawie przepisów porządkowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych oraz w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych - kary grzywny „w wysokości 200 (dwieście) złotych w kwocie 300 (trzysta) złotych”, czyli w sposób uniemożliwiający wykonanie wyroku nakazowego, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, przewidzianą w dyspozycji art. 104§1 pkt 5 k.p.w.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku nakazowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k.

Bezsprzecznie Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku nakazowym sformułował rozstrzygnięcie o karze w taki sposób, że nie sposób ustalić, czy intencją jego było wymierzenie kary grzywny w kwocie 200 zł, czy też 300 zł. Wątpliwości tych nie da się rozstrzygnąć ani na gruncie przepisów Kodeksu wykroczeń ani przywołanych ustaw szczególnych, ponieważ zgodnie z brzmieniem tych aktów prawnych, możliwe było wymierzenie zarówno grzywny w kwocie 200 zł, jak i w kwocie 300 zł.

W tej sytuacji stwierdzić należy, że zaskarżony wyrok dotknięty jest bezwzględną przesłanką odwoławczą wskazaną w art. 104§1 pkt 5 k.p.w. – z uwagi na jego wewnętrzną sprzeczność w zakresie określenia wymiaru kary, niemożliwe jest jego wykonanie.

Mając na uwadze powyższe, przedmiotowy wyrok należało uchylić w zaskarżonej części, a więc dotyczącej wymiaru kary i w tym zakresie sprawę przekazać do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd powinien dołożyć starań, aby wydać orzeczenie wolne od wad, a więc zgodne z obowiązującymi przepisami.